

(המשך מעמוד 6)

פרס, וזה ראה אותן יוסי'ם כבוא ובצאתן, זה לא עור. איש לא האמין כי האחיות מסוגלות להתקומם ברצינות ולהסיק מסקנות. יש קו אדום. כך זה קרה. לפתע באה ההתפרצות הגדולה, שהייתה צפויה לגמרי, אף שאיש לא ציפה לה. התוצאות של השכיחה שנויות במחלוקת. היא לא הסתיימה בניצחון מזהיר של האחיות. אך היא הוכיחה משהו: שגם האחיות יכולות למרוד, כאשר כוונתן להעלה מלאה. לקח זה לא יישכח. כאשר ייכנסו המעצרים למשאומתן עם אחיות נתי חוליים, הציבור המדוכא שהפך לציבור לוחם, הם יוכרו כי אסור להתעלל בהן מעבר לגבול מסוים. יש קו אדום.

מיפלגות

הקרב האחרון של המר

זבולון המר מתפתל. אולי בכל זאת יציע ברית עם בורג?

באחד מימי השבוע צילצל הטלפון

בכיתו של הרב צפניה דרורי, רבה של קריית-שמנה. על הקו היה אברהם מלמד, חבריכנסת לשעבר ומראשי המפד"ל. מלמד הציע לדרורי הצעה שקשה לסרב לה: שיציג את מועמדותו לכהונת שר מטעם המפד"ל, במקומו של יוסף בורג. השר הניחיו הפורש בעל-דברו — אולי? — בראשית חודש ספטמבר.

דרורי הפתיע את מלמד, השיב בסירוב מוחלט. גם פניה דומה, כמה שבועות קודם לכן, לשארית-השבוע, רבה של חיפה, נדחתה בתוקף. "החצתי את רגליי ואיככה אטנפם..." השיב הרב. כך הגיעה המפד"ל לוועידתה, מבלי שהצליחה לפתור מראש את השאלה החשובה ביותר המעסיקה אותה: מי יתפוס את כיסאו המתפנה של הרוקטור בורג. ב-21 באפריל 1985 הגישה הוועדה לבדיקת מיבנה ואירגון מחוז של המפד"ל, שכראשה עמד יצחק יגר, את מסקנותיה. המסקנות היו קשות: "לא היה כמעט איש מבין אלה שהופיעו לפני הוועדה, ומבין הרבים שבוחרו שתי קונציות, אך כשהרברים נוגעים לו עצמו, שכח את הכל, והמשיך לכהן חמש קונציות רצופות. הם מוסיפים: בתיקשורת הוא מופיע

ומדחים במיפלגה ובמנהיגיה..." הפרופ' משה בריאשר, אהר מחברי הוועדה, הציע מסקנות יותר חריפות, עד כדי הקמת הנהגת-חירום מיפלגת תית, ופסילתם המחלטת של השר יוסף בורג והמזכ"ל זבולון המר לכהונות רמות במיפלגה או מטעמה. בעלי-הדברית בעצו. זבולון המר, בתרגיל מוחכם — במיפלגה אומרים שעשה זאת על פי עצה של מומחה ליהוסי-ציבור — תמך במסקנות יגר, והניח לצאת נגר המסקנות. ממקורבי השר בורג, לאצת גבר המסקנות.

יריבו של המר טוענים בתוקף, כי נהג להרליף לעיתונאים ידיעות מפוברקות, כדי ליצור רושם שמסקנות יגר מכוונות אך ורק נגד בורג. הוא ביקש להתנער מאחריותו למשבר שקדש בשנים האחרונות את המפד"ל, שכיווץ אותה מסיעה של 12 חבריי כנסת לסיעה של ארבעה חברייכנסת. המר משמש כיום מטרה לחיצים של חבריו בסיעתה-הצעירים. הוא דיבר על מפד"ל יפה, הם אומרים, ועל רוטיצה כעבור שתי קונציות, אך כשהרברים נוגעים לו עצמו, שכח את הכל, והמשיך לכהן חמש קונציות רצופות. הם מוסיפים: בתיקשורת הוא מופיע

תוכנית סודית, שאינה כתובה בשום מיסמך, הוכנה בידי השר יוסק'ה שפירא. שפירא, שחזר למפד"ל, אחרי גלות של שנתיים במיסגרת מצ"ד, נחשב היום כאחד המנהיגים המובילים. תוכניתו הסודית: להציע כבר כמובן הראשון את יגאל ביבי כמועמד לרשת את בורג.

ביבי, ראש עיריית-טבריה, הוא עס' קן מיורחי, שיש לו תומכים רבים בעיריית-הפיתוח. אם תועלה מועמדותו נגד המר, יקשה על המר להתנגד לו. כל התנגדות של המר, כן-טובים אשכנזי, לכיבי, תתפרש כצעד מכוון נגד כלל המיורחיים בתנועה הרתית לאומית.

ציניקאים חובשי-כיפות, וכאלה לא חסרים במנגנון המיפלגתי של המפד"ל, אומרים כי גם לצעד זה יוכל המר למצוא מענה: הוא יציע לבורג, ממר ברנע האחרון, לחדש את הברית ביניהם. יעלה על הבימה ויטיף לאחורות, תוך כדי בקשה לבורג שלא לעזוב דווקא בשעת מיבחן זו.

נשמע דימוי? במפד"ל הכל יתכן. בתום המיפקד, שעלה כמיליון דולר, התברר שקרוב ל-150 אלף איש התפקדו לתנועה. פעילים במיפלגה טוענים שרק 70 אלף חברי הפועלי-המיורחי התפקדו, ואילו 80 אלף המתפקדים החדשים לא היה להם עבר כל קשר למפד"ל.

תוך שבוע ימים, מספרים בקסטל, בית המיפלגה הרתית לאומית, הופיעו פעילים מרכזיים ובידיהם מיוודות, בתוכם טפסיה-רשמה. כל מתפקד התבקש לשלם שלושה שקלים, דמי הצטרפות לתנועה — ונושאי המיוודות שילמו את דמי-ההצטרפות כצ'ק אחד. במיוודות לא היו שקלים בודדים.

בקסטל אומרים שאילו 80 אלף איש היו באים להתפקד באופן אישי, היה רחוב איבן-גבירול בתל-אביב, מקום מושבה של הקסטל, חסום לתנועה.

לפעילי המפד"ל יש ציפיות גבוהות מהוועידה. הם יתאכזבו. כלום לא ישתנה במיפלגה הזו.

טור

האיש המיסתורי מיפו

האמריקאים הפציצו את לוב — ועכשיו רוצים לדעת למה. עיתונאי ישראלי

מספק להם את התשובות

כאשר התחילו גם האמריקאים לטעום את נחת-זרועו של צברי אל-נא, הלא הוא אברנידאל (אבי, המאבק) בהתקפות על נמלי-התעופה בווינה וברומא, לפני שיכעה חודשים.

פרשת איזראלוב: האשה השניה

השם במיסמך. כוכור, עבר איזראלוב, בשעתו. לאחר שגיתית עזבה אותו, לרירתו הקטנה שבממלך, כי החיים ברמת-השרון הזכירו לו יותר מרי את אשתו שבגדה בו, לדבריו. איזראלוב הגיש נגד גיתית כתביעת גירושין לבית-הדין הרבני. הוא נרצה יום לפני שעמדה התיכעה להתברר בבית-הדין.

וכרמת-גן שמע פקד בריי עוד משהו. אחת השכנות ברמת-גן סיפרה לו כי איזראלוב התאווש לאחר בריחת אשתו והתחיל לצאת עם אשה חדשה. הוא תיכנן להתחתן עם האשה הזאת אחרי גירושיו מגיתית ואף התחיל לקנות מכשירי-חשמל לבית.

שמה של האשה היה רשום במיס' מך בתיקו של איזראלוב, שנמצא שלם ליד הגופה. בדיקה במישרת הגבולות העלתה כי האשה לא עזבה את הארץ.

המישרת חקרה ארם שסיפר כי הסיע את גיתית במכוניתו ביום הרצה. אבל אותו ארם סיפר משהו נוסף: שגיתית והאשה השניה היו מיוודות. דבר זה נראה מוזר לחוקרי-המישרת.

במכונית נמצאו כמה פריטים נשנים, שכנראה לא היו שייכים לג'ית: שפתון לחות, צינצנת גדולה עם קרם לחות, מיברשת-שיער נשית בצבע ורוד, ומגפיים נשיים בעלי פרזוה. המיספר של המגפיים לא ה' אים לגיתית, גם המיברשת המרופטת לא היתה מהסוג שהוקרה-המישרת יכלו לשייך לאשה אלגנטית בגיתית איזראלוב, שתמיד הקפידה על הופעתה.

איזראלוב נרצה בדרך הבאה: מי שהיה איתו הישקה אותו יין אדום, בקבוק היין האדום והחול נמצא במכר נית, האיש, שמעולם לא שתה משך קאות חריפים, נתקף טישטוש. אחריכך הוצמדה לחטמו מיטפת ספוגה באתר. הוא נרדם, והמכונית דורדרה לאגם. השעון שעל ידו של האיש נעצר בשעה 8.15. שעון המכונית נעצר בשעה 09.30. היות ושני השעונים הם שעונים מכניים, שאינם חסינים מפני מים, יש לשער כי שעת הרצה היתה סמוך לשעה 9 בערב של ה-25 בחודש ינואר.

מה שעדיין לא ברור לחוקרי המישרת הוא האמצעי שבו פותה איזראלוב לבוא לפארק-הירוק. כל שכניו סיפרו כי כעס מאוד על גיתית, שהפכה את חייו לגיהנום. המישרת בודקת את האפשרות שמי שפיתתה את איזראלוב לבוא לפארק הירוקן בשעת-לילה היתה דווקא הידידה השניה.

מופשלים. יוסף איזראלוב המת. סגן-מפקדה-מחוז וקצינים בכירים, שהועלו למקום, מינו צוות חקירה שמנה שני חוקרים מוכשרים: פקד ג'קי בריי ופקד מרדכי ליבר. ליבר מוכר לעברנינים בתל-אביב כשוטר קשות, ששירת ביחידה המרכזית של מישרת מחוז תל-אביב.

התעלומה הראשונה, שניצבה לפני החוקרים, היתה המכונית. רלתותיה של המכונית היו נעולות מכפנים, והחלונות היו מוגפים. החוקרים נאלצו לשבור את גג המכונית. לא זה בלבד שרלתות המכונית היו נעולות: מפתח חות-הרכב היו נעוצים במנעול-ההצתה ובמסגרת של המכונית היה משוך כלפי מעלה.

המיברשת וקרפי-הלחות לא מן הסוג

המגפיים של אשה אלגנטית

מוזכ"ל מפד"ל המר

מה הבטיח בחודש-החדשים?

התברר להם שאין הם יודעים כמעט דבר על האירגון הקטן והרצחני. מומחי-מוריעין אמריקאיים פנו מייד לישראל, בהנחה שכאן מצוי מאגר המידע הטוב ביותר על האירגון פורש'אש"ף, המתקשט בשם פת"ח — המועצה המהפכנית.

כאשר הוחלט בבית הלבן לתקוף ולהפציץ את טריפולי, בירת-לוב, כעונש על החסות שמעניק מועמר אל-קדאפי לאברנידאל, פנו האמריקאים בשנית אל ישראל. הפעם הם רצו לשלוח את צד"ל בהתקפה. תשובתו של יצחק רבין היתה מיידית: לאו מוחלט. ישראל, כך הסביר רבין, בלשון שאינה בדיוק דיפלומטית, לא תסכן את עורקי-ההתחורה העיקרי שלה בגלל גחמה אמריקאית חולפת.

גילויים אלה ואחרים כלולים בספר חדש ששיצא לאור בארצות-הברית, בשם הרב הטורויסטיים — סיפורו האמיתי של אברנידאל.

הספר, המיועד לקהל אמריקאי, שהחל לפתע מתעניין בדמותו של הפלסטיני המיסתורי יליד יפו, הוא כולו כחול-לבן, לחדש שני המול'ים של ההוצאה האמריקאית, אדמה בוקס. הם ישראלים: מולי מלצר ועורד מודן. כמוהם גם המחבר: העיתונאי יוסי מלמן.

גזר-דין-מוות. הספר החדש, הוזכה בתעניינות עצומה באמריקה, עור בטרם הופיע בדוכנים, הוא עיבוד והרחבה של ספר שכתב מלמן בעברית, לפני שנתיים בדיוק: אברנידאל — דיוקנו של אירגון טרור.

השבוע, כשהמתחת במיפד"ר סידרה התגברה שוב, קיבל ספר זה מישנה-דאקטואליות. יש בו פרטים ועובדות שאספו בשקדנות במשך כמה שנים, והתוצאה של עבודה זו היא מקור מידע גלוי, שעד פריסתו היה נסתר אפילו מעיני שרות-בייון שונים. מלמן, שאינו מיורחן במיקצועו, רכש את מומחיותו הרבה במיסתרי-האירגון כמעט במקרה. בשנים 1980-1983 שימש כסופר העיתון הארץ כבריטניה, וסיקר את מישפטה של החוליה שניסתה להתנקש בחיי שגריר ישראל, שלמה ארגוב, ב-3 בינוי 1982.

נטיית-ההתנקשות שימש עילה מיידית לממשלת בניך-שרון לפלוש ללבנון, כדי, למגר את האיום האש"פי ולהביא שלום לגליל. אך מלמן, שעקב בעיון אחרי הדיונים באולד ביילו, בית-המישפט של לונדון, גילה את מומחיים רציניים ידעו זה מכבר — אברנידאל, ששלח את חולית-הרצה, הוא אויב מוצהר של אש"ף והנהגתו, ואף ניסה לאיפעם לרצוח את היו"ר, יאסר ערפאת.

מסיקור מישפטה של החוליה פנה מלמן לתהות על קנקנו של המנהיג. בין השאר מצא לעצמו מקור-מידע מצויין בדמותו של הר"ר עיצאם אל-סרטאוי המנוח, שאת ההיכרות בינו לבין מלמן ערך אורי אבנרי. סרטאוי (המשך בעמוד 10)